BoniOuderBulletin

JAARGANG 45 NUMMER 1 NOVEMBER 2023 EEN UITGAVE VAN DE OUDERRAAD

In dit nummer o.a.

> Thema: Verbinding

> De mobiele telefoon uit de klas

> Het Bonifanten gevoel

> Bonifeco over de schoolfeesten

inhoud

Die van mij 3

Verbinden op examenreis! 4

Rector Hanneke Schreuder 6
Op zoek naar het Bonifanten gevoel

Mobiele telefoon in de klas 7
leerlingenraad

Sander Schouwerwou 8
“Elkaar op belangrijke momenten blijven vasthouden.”

Bonifeco 10
Interview met Frederiek, Olivia, Ariane en Josefien

Wat een vak 12
Janneke Sleijpen

Hoekje 14

Uit de ouderraad 15

redactioneel

Thema verbinding

Deze nieuwe editie van de BOB staat in het teken van verbinding. Voor de redactie staat verbinding voor het contact tussen ons samen als ouders van leerlingen van het Boni. Wij brengen graag de gebeurtenissen op school dichter naar jullie toe om zo meer inzicht, begrip en een gevoel van verbinding te creëren.

Arianne ging voor deze editie in gesprek met CKV docent Janneke Sleijpen over verbinding met een nieuwe school. Manon sprak met Diana Brutel over verbindingen, zowel in gevoel als vervoer tijdens de eindexamenreizen. Ariën had het in een gesprek met rector Hanneke Schreuder over verbinding in een transformatieve schoolomgeving. Ikzelf had een inspirerend gesprek met Sander Schouwerwou over de verbinding tussen school en ouders. Ook sprak ik met de ongekend enthousiaste Bonifeco over verbinding tijdens de schoolfeesten. Tot slot onderzocht Marieke met de leerlingenraad de verbinding in de klas zonder de aanwezigheid van mobiele telefoons. Daarbij kunt u genieten van de prachtige illustraties van Heleen, en fotograaf Erik zette iedereen schitterend op de foto.

Wij staan graag in verbinding met u als mede-ouders en trouwe lezers. Laat ons weten wat u besproken wilt zien in de volgende BOB. Deel uw tips en suggesties via redactie.bob@boni.nl. Wij zijn ook nog op zoek naar nieuwe schrijvers, dus geef uzelf op en schrijf mee!

Simone van Alphen
Hoofdredacteur BOB

die van mij

Ouders vertellen anoniem over hun Boni-kind.

Stukken onbezorgder offline?

“Soms zou ik willen dat ik in de jaren 80 opgroeide”, verzucht die van mij ineens aan tafel.
Mijn man en ik kijken elkaar verbaasd aan over een stomend bordje soep.

“Hoezo, schat?”
“Nou, gewoon. Jullie spraken met elkaar af en dan kwam je gewoon opdagen. Dat was echter. Jullie hadden geen gedoe. Geen afleiding van online enzo. Dat lijkt me stukken onbezorgder.”

Wij kunnen niet anders dan daarmee instemmen.
We praten verder over hoe tegenwoordig goed om te gaan met de online wereld.

“Het is wel heel handig. Als ik iemand nodig heb, ga ik even op Snap en dan heb ik meteen contact. Je kunt snel mensen bereiken en zien wie er in de buurt is. Ook heb je online met veel meer mensen contact. In het echt spreek je alleen met vrienden af. Dan heb je ook veel betere gesprekken.
Wat wel irritant is, is als je bij elkaar bent, dat mensen dan nóg op hun telefoon zit. Dat staat zo ongeïnteresseerd. Vind ik stom.

Je merkt wel dat mensen online losser met elkaar omgaan dan in het echt. Ze durven meer en spreken zich eerder uit.
Maar je kunt online moeilijk zien of iemand het meent. Dat zorgt weleens voor misverstanden. Emoticons vertellen toch niet het hele verhaal. Als je elkaar dan in het echt spreekt, komt het vaak wel weer goed.

Ook op school zelf gaat het online niet altijd goed.
Ik vind de communicatie de laatste jaren slechter geworden. Of iets doorgaat, waar een activiteit is, dat is vaak pas op het laatste moment bekend. Irritant.
Leraren zelf zijn niet echt veranderd, denk ik. De meeste docenten op school zijn prima hoor, maar sommigen zijn echt hinderlijk. Die geven niet fijn les en je krijgt nul vrijheden om zelf te werken. Alsof je onder regime staat. Zo kijken veel leerlingen ook tegen de nieuwe telefoonregels aan.”

“Werkt dat eigenlijk, dat je geen mobiel meer mee de klas in mag nemen?”

“Irritant dat je echt pas je telefoon mag pakken als je uit het lokaal bent. Moet je eerst je tas inpakken, de klas uit en dan op de gang moet je weer klooien met je telefoon uit je tas pakken om te zien waar je volgende les is.
Voor mij is het prima om tijdens school niet online te zijn, maar veel hebben wel last van fomo.”

“Heb je eigenlijk ook weleens ongewenste berichten gehad?”

“Kijk, iedereen krijgt wel eens advertenties van die seksbots te zien voor OnlyFans. Maar die rapporteer ik meteen. Geen zin in.
En laatst was er natuurlijk gedoe met die Gossip Girl. Maar dat kenden jullie vast niet in de jaren 80.”

Ik moet terugdenken aan een gesprek met een vriendin dat ik had over sexting. Zij zei: “Je liet het wel uit je hoofd! Wie gaat er nou met zijn filmrolletje met naaktfoto’s erop naar de plaatselijke fotograaf om ze te laten afdrukken? We keken wel uit!”

Die van mij verzucht zich nog eens en zet zijn Stranger Things Spotify lijstje aan.

Verbinden op examenreis!

Diana Brutel coördineert de eindexamenreizen van het Boni

Omdat het Boni deel uitmaakt van het UNESCO scholennetwerk kiest de school voor bestemmingen dichter bij huis die met de bus of trein bereikbaar zijn.

Hoe wordt de keuze voor examenreizen gemaakt?

Leren doe je niet alleen in een leslokaal maar ook buiten school en buiten Nederland door andere culturen, gebruiken en mensen te leren kennen. De reizen gingen dit jaar naar Londen, Parijs, Frankrijk (surfen), Frankrijk – Vogezen (fietsen), Polen, Leipzig/Berlijn, Berlijn (kunstreis), Rome.

Aan het docententeam wordt elk jaar de vraag gesteld of er mensen bereid zijn een werkweek voor de examenklassen te organiseren. De reizen moeten wel aan een aantal criteria voldoen, want het is geen vakantieweek. Ze moeten een bijdrage leveren aan het onderwijs dat we op school bieden, duidelijk omschreven leerdoelen hebben, er moet aandacht zijn voor vak inhoud, persoonlijke ontwikkeling en socialisatie. Vanwege het feit dat we een UNESCO school zijn, is het reisprogramma tevens gelieerd aan de UNESCO doelen duurzaamheid en Internationalisering.
Ook zijn er zo min mogelijk selectie criteria gesteld waardoor er zoveel mogelijk leerlingen mee op examenreis kunnen gaan. Het Boni maakt een bewuste keuze om leerlingen van havo en vwo samen op reis te laten gaan (m.u.v. de Romereis voor gymnasiumleerlingen) zodat ze ook kennis maken met hun medeleerlingen uit de andere afdeling. Dat gebeurt op school minder snel.

Op welke manier verbindt een examenreis?

Het samen op reis gaan verbindt de leerlingen met elkaar; samen op de fiets een berg bedwingen, samen mediteren, napraten over een bezoek aan een concentratiekamp, samen een voorstelling bezoeken. En natuurlijk ook het samen eten en een terrasje pakken brengt de leerlingen onderling én leerlingen en docenten dichter bij elkaar.
Een andere vorm van verbinden ontstaat doordat de leerlingen in aanraking komen met de cultuur en het dagelijkse leven van de stad of het land dat ze bezoeken. De leerlingen verdiepen zich in een onderwerp uit de stad of land, ze worden rondgeleid door leeftijdgenoten uit een ander land, en ze zien eindelijk die klassieke monumenten die ze in hun schoolboeken zagen staan in echt.

Speelt de keuze voor de vorm van vervoer een rol bij de keuze voor de examenreis?

Omdat het Boni deel uitmaakt van het UNESCO scholennetwerk kiest de school voor bestemmingen dichter bij huis die met de bus of trein bereikbaar zijn. Zo hopen wij een positieve bijdrage te leveren aan het verbeteren van het klimaat.
De enige bestemming zonder vergelijkbaar alternatief dichter bij huis is de Romereis voor de gymnasiasten. Maar zelfs zij zijn heel dapper met de bus gegaan dit jaar.
De keuze om niet te gaan vliegen heeft er ook voor gezorgd dat de examenreizen eerder in het schooljaar zijn gepland. Onvoorzien was dat de temperaturen tijdens de examenreizen hoger waren dan eerder gewend. Daar stond tegenover dat het prettig was dat het zo veel langer licht bleef dan gewend in eind oktober.

Gaan de examenreizen altijd als gepland?

Uiteraard gaat er regelmatig het een en ander niet zoals we van te voren hebben voorzien maar daar hebben we in het onderwijs dagelijks mee te maken, dus improviseren kunnen we als de beste. Zoals bijvoorbeeld de enkeling die toch zijn paspoort vergeet, de bus die zodanig verlaat was dat ouders de leerlingen naar het eerste vertrekpunt hebben gebracht, of gevallen van vergeten bloemen en een beugel … achter gelaten in de afvalbak van het restaurant. Gelukkig allemaal zaken die we zonder al te grote problemen het hoofd hebben kunnen bieden. Ik ben afgelopen week in gedachten geweest bij de groep leerlingen en leraren van een andere school die op de dag dat de oorlog uitbrak met een klas in Israël aankwamen. Gelukkig zijn zij inmiddels veilig thuis.

Tekst: Manon Sevenheck

Rector Hanneke Schreuder over verbinding van de leerling met school

Op zoek naar het Bonifanten gevoel

Op nieuwe gymzalen na, die naar verwachting einde schooljaar worden opgeleverd, is de renovatie van het Boni gereed. Daarmee sluit de fysieke omgeving goed aan op de gewenste manier van onderwijs geven. Onder regie van de docenten is er ruimte voor maatwerk en individuele keuzes van leerlingen. In het gebouw zie je dat terug in mooie nieuwe lokalen waar klassikaal wordt gewerkt en tegelijkertijd zijn er veel ruimtes waar leerlingen zelfstandig kunnen werken.

Hanneke Schreuder: “De afgelopen 5 jaar hebben we hier op ingezet. Het gebouw, de lesmethodiek en de achterliggende organisatie zijn er op gericht dat elke leerling zich zoveel mogelijk op zijn of haar manier kan ontwikkelen en groeien. Als onderdeel van de groep, onder regie van de docent en vanuit verbondenheid met het Boni.”

63 Boni Plus programma’s
Deze manier van lesgeven is terug te zien in het aanbod van flexuren, individuele coaching door docenten en het aanbod van Boni plus uren. Dit jaar zijn er maar liefst 63 Boni plus programma’s, die leerlingen kunnen kiezen en deels ook als flexuur kunnen inzetten.

Kunnen jullie nu wat meer achterover leunen?
Hanneke: “ha, ha, nee hoor. In tegendeel. Met het nieuwe gebouw zijn we gegroeid naar ruim 1650 leerlingen en een groep van zo’n 200 docenten en onderwijsondersteunende collega’s. We hebben genoeg te doen. Bovendien hebben we als doel om te werken vanuit wat wij noemen ‘hoge positieve verwachtingen’. We willen continu ontwikkelen. Twee zaken springen er op dat vlak voor dit jaar uit. Ten eerste de vakinhoudelijke aansluiting tussen de reguliere lessen en de flexuren. Daar willen we echt nog een verbeterslag maken. Ook willen we ervoor zorgen dat we leerlingen nog beter coachen. Ten tweede willen we de sterke en verbonden cultuur die we hebben bij het Boni onderhouden en verder ontwikkelen. Met als doel om ook vanuit onze cultuur alle randvoorwaarden te hebben voor ontwikkeling van elke leerling.”

Programma De Transformatieve School
Het Boni maakt daarbij onder andere gebruik van het programma de ‘Transformatieve School’. Dat is een programma dat tientallen scholen, veelal in de grote steden in Nederland, gebruiken om leerlingen maximale mogelijkheden te geven om aansluiting te vinden bij school. De filosofie er achter is de kansen voor een leerling om zich goed te ontwikkelen toenemen, als hij of zij goed is aangesloten, zich verbonden voelt met de school en gezien wordt. Ook blijkt dat docenten in een dergelijke cultuur effectiever kunnen zijn in hun onderwijs. En die aansluiting is voor iedereen anders omdat iedereen een eigen achtergrond heeft, zich identificeert met een eigen peergroup en een eigen set aan normen en waarden heeft.

Gemeenschappelijke ‘codes’
Hanneke: “Ontzettend belangrijk maar ook best ingewikkeld. Het start met duidelijk en expliciet zijn over de ‘codes’ die voor ons allemaal gelden. Dat geeft ons een taal. Denk bijvoorbeeld aan iets simpels als de nieuwe regel dat de mobiele telefoon in de klas niet wordt gebruikt. Maar ook dat we respectvol met elkaar omgaan, niet pesten of intimideren. Uit het programma van de Transformatieve School blijkt dat als je duidelijk bent over dergelijke codes, leerlingen makkelijk(er) kunnen switchen naar die codes en het gevoel van verbondenheid sterker wordt. Met elkaar en met de school.”

Een groep docenten werkt aan het ontwikkelen en expliciet maken van de gemeenschappelijke ‘codes’ op het Boni. Een andere groep docenten denkt na over hoe zij vanuit hun rol (en als onderdeel van het Boni) de verbondenheid kunnen stimuleren. Dit schooljaar start een drie-jaren programma. Uiteindelijk krijgt deze manier van werken een vaste plek in de werkwijze op het Boni.

Bonifanten gevoel
Hanneke:” Uiteraard gaan we leerlingen hier ook bij betrekken. Waar zit nu het gevoel van Bonifant zijn in? We hebben op school drie kernwaardes. Dat zijn diversiteit, verbondenheid en kwaliteit. Die zijn belangrijk, maar er is meer dat maakt dat een leerling zich een Bonifant voelt. Waar zit dat in? En hoe kunnen we dat gebruiken om het gevoel van verbondenheid op school verder te ontwikkelen? Met als uiteindelijk doel het creëren van optimale randvoorwaarden voor iedereen om te groeien en te leren.”

Meer weten over het programma De Transformatieve School, neem dan een kijkje op https://detransformatieveschool.org/.

Tekst: Ariën Bikker

Mobieltjesverbod in de klas
Wat vinden leerlingen ervan?

Toch even snel een Snapchat sturen, een filmpje op tiktok kijken, een telefoontje tussendoor want je moeder belt of je moet vervanging regelen op je werk via de app en dat allemaal tijdens de wiskundeles. Vanaf 1 januari 2024 worden mobieltjes in de klas verboden. Maar omdat het kabinet al deze zomer het dringende advies gaf aan scholen iets te doen aan het mobiele telefoongebruik in de klas, geldt op het Boni vanaf dit schooljaar een verbod op het gebruik van mobiele telefoons in de klas. Maar hoe is dat voor de leerlingen? Kunnen zij zich vinden in het verbod? En wat betekent het in de praktijk?

Voor deze BOB vroegen we de leerlingen Lieve en Joosje uit de leerlingenraad naar hun mening en ervaringen.

Lieve (18, 6 VWO) & Joosje dagelijkse gemiddelde schermtijd 4 à 5 uur, favoriete app van beiden: Tiktok

Piepjes tijdens de les?
“Het was niet zo dat iedereen zat te bellen en appen in de klas, maar het gebruik van een mobieltje werd soms oogluikend toegestaan. Nu wordt er strenger gehandhaafd. Dat verschilt trouwens wel per docent. De ene verzoekt als een leerling binnenkomt met mobieltje in de hand: even weg die ondingen maar een ander neemt hem meteen in, bij ons is die nog nooit ingenomen trouwens, dat willen we niet riskeren, dat je dan nog langer zonder telefoon zit.”

Voor straf een paar uur zonder telefoon werkt dat?
Want ja dat is de consequentie als je je mobiel toch gebruikt in de klas, of dat hij afgaat of geluid produceert. De telefoon wordt ingenomen en mag de leerling om 16.30 aan het einde van de dag ophalen. Voor leerlingen een nachtmerrie, zo lang zonder telefoon. Dus Lieve en Joosje willen het niet riskeren. Er zijn wel wat telefoons ingenomen in hun lessen de afgelopen weken maar het komt steeds minder voor, aldus Joosje. Na de lesdag hebben ze vaak wel een hoop gemist: ze zijn wel 20 minuten bezig met checken van alle appjes en berichten voordat ze het gevoel hebben weer helemaal op de hoogte zijn. Maar het scheelt dat alle leerlingen minder op hun telefoon kijken tijdens de les, daardoor gebeurt er ook minder in appgroepen onder schooltijd. >

De tijd vliegt?
Zeker als je op je mobiele telefoon zit. Dat ervaren beide dames. “We zitten soms zo’n 4 a 5 uur per dag op onze mobiele telefoon, dat vinden we ook best veel. Voor je het weet zijn er uren voorbij. We begrijpen heel goed dat dit niet goed is als je wilt leren voor een toets of als een leraar iets uit wilt leggen.” Ook tijdens toetsweken leggen ze soms bewust hun telefoon even weg. “Je mist focus”, zegt Lieve, “als je wilt leren voor een toets of moet werken aan een opdracht ben je heel snel afgeleid als je mobieltje naast je ligt”.

Oortjes en iPads mogen die nog wel?
Joosje en Lieve benadrukken dat het Boni wel een iPad school is, daar heeft de school voor gekozen. Het betekent dat het gebruik van iPads in de klas wordt toegestaan. “Vroeger mocht je als je je iPad niet bij je had wel eens je mobiel gebruiken om iets op te zoeken, maar dat is nu verboden. Ook het gebruik van oortjes wordt veel strenger aangepakt. Terwijl het voor sommige leerlingen ook een manier is om je even af te sluiten voor je omgeving” zo meent Lieve. “Daar mag de school wel wat genuanceerder mee omgaan,” vinden de leerlingen. “Het is niet zo dat alles wat digitaal is slecht is en voor afleiding zorgt, sommige digitale middelen als oortjes zijn juist fijn en helpen leerlingen om zich te concentreren daar mogen sommige leraren wel wat soepeler mee omgaan.” aldus Lieve en Joosje.

Tekst: Marieke Spee Illustraties: Heleen Croonen

Sander Schouwerwou: “Elkaar op belangrijke momenten blijven vasthouden.”

Wanneer een kind overstapt van de basisschool naar de middelbare school, merken veel ouders dat het kind allerlei veranderingen doormaakt op deze nieuwe school. Ook de verbinding van de ouder met de school verandert. Deze stap hoort er volgens Sander Schouwerwou, afdelingsleider Brugklassen, gewoon bij.

“De verbinding tussen ouders en school wordt minder op de middelbare school. Kinderen leren zelfstandiger te worden en ouders dragen hieraan bij door ze geleidelijk wat meer los te laten. Daarbij is het belangrijk dat beiden, zowel ouders als school, zorgen dat we elkaar op belangrijke momenten blijven vasthouden.”

Zachte landing
Een van de eerste belangrijke momenten in het jaar om verbinding te maken als ouder met de school is tijdens de ouderavonden. Deze vonden dit jaar plaats in september en werden goed bezocht. Dit draagt volgens Sander bij aan een ‘zachte landing’ voor brugklasleerlingen. Hij merkt op dat de ouderavonden voor de brugklas vaak drukker bezocht worden dan de ouderavonden voor de hogere klassen: “Ik adviseer ouders altijd naar dit soort avonden te komen, of het kind nu in de eerste of in de vijfde zit. Alleen al om even te weten wie er het hele jaar met je kind bezig is. Tijdens de ouderavond krijg je de kans om de mentor en de coach van je kind te ontmoeten en elkaar even de hand te schudden. Prettig voor de ouders, en het is voor de mentor ook heel fijn en leuk om de ouders van het kind even te kunnen zien.”

Liever live
Het eerstvolgende moment van contact is tijdens de ‘driehoeksgesprekken’. Dit zijn de gesprekken rondom het eerste rapport, waarbij de ouders samen met hun kind en de coach of mentor in gesprek gaan. Sander benadrukt dat het in zo’n gesprek van belang is om een moment nemen om naar elkaar te luisteren en open te staan voor elkaars standpunt. “Van de Ouderraad kregen we het advies om deze driehoeksgesprekken niet online te laten plaatsvinden, maar juist live. Dit vind ik een mooi advies, ondanks eventuele praktische tegenargumenten, juist omdat dit de verbinding enorm kan verbeteren. Heel interessant voor ouders om van de mentor te horen hoe diegene hun kind ziet én andersom voor de mentor heel waardevol om de visie van de ouders te horen.”

BrugKlasoudersOverleg
Naast de ouderavond en de driehoeksgesprekken zijn er nog veel meer mogelijkheden om je als ouders met de school te verbinden. Brugklasouders zijn welkom op de ‘BKO’: BrugKlasOuderoverleg. Deze avond wordt georganiseerd door de Ouderraad en geeft de kans om in gesprek te gaan met andere ouders over allerlei actuele onderwerpen, van school en huiswerk tot bedtijden en de puberteit. Ook worden er in de loop van het jaar ‘docentspreekuren’ georganiseerd, waar ouders online een paar minuten kunnen spreken met de docenten van hun kind. Tot slot zijn er in diverse jaarlagen ‘ouderklankbordgroepen’ waar ouders zich bij kunnen aansluiten. “Dit zijn altijd hele fijne momenten. Twee tot drie keer per jaar komen we samen, onder het genot van een kopje koffie, en gaan we in gesprek over het onderwijs, de begeleiding en allerlei actuele onderwerpen, zoals bijvoorbeeld de flexuren. Voorafgaand aan zo’n middag/avond organiseren we voor de brugklas eerst een overleg met de leerlingklankbordgroep om dezelfde onderwerpen te bespreken. Zo kunnen we beide visies, van zowel ouders als leerlingen, heel mooi met elkaar vergelijken. En ik kan je vertellen, die visies verschillen soms nog wel eens.”

Plezier door verbinding
Het kan natuurlijk zijn dat ouders naast deze momenten graag even persoonlijk contact hebben met de school of andersom. “Wanneer een kind even buiten de lijntjes kleurt bijvoorbeeld, dan is het goed om samen af te stemmen en dezelfde koers te varen om het weer recht te trekken. Het ideaal is dat elk kind met heel veel plezier naar school gaat en zich kan ontwikkelen. Met de nadruk op plezier. Verbinding in de driehoek school-ouders-kind is nodig om dat proces te ondersteunen. Dit realiseren we door elkaar vast te houden en het samen te doen.”

Mocht u als ouder nog wat meer verbinding met de school willen, dan kunt u zich aansluiten bij de Ouderraad of de BOB-redactie. Beide bestaan uit een groep betrokken ouders die het interessant vinden om meer te weten te komen over de school waar hun kind op zit en hier over mee te praten óf over te schrijven.

Tekst: Simone van Alphen

Bonifeco

Interview met Frederiek, Olivia, Ariane en Josefien

Een groep van zo'n 22 enthousiaste leerlingen uit de vierde, vijfde en zesde klas vormt samen de feestcommissie van het Boni, a.k.a. de 'Bonifeco' of de 'feco'. Zij organiseren alle schoolfeesten van brugklas tot bovenbouw en staan achter de bar bij alle events zoals bij de examenuitreikingen en het schooltoneel. Wij gingen in gesprek met vier van hen over de commissie zelf, de feesten en het thema 'Verbinding'.

A: Als je het hebt over verbinding dan is de feco zelf een perfect voorbeeld.

F: Wij zijn een groep mensen die het allemaal heel erg leuk vinden om samen dingen te organiseren, om sfeer te creëren. Het is een hele gezellige groep, er is echt ruimte om helemaal jezelf te zijn.

J: Er zitten allerlei verschillende types in de groep, wat ervoor zorgt dat we ook bij iedereen kunnen aansluiten. Wat we allemaal hetzelfde hebben, is dat iedereen heel enthousiast is!

O: En we zijn allemaal heel sociaal en we willen graag iets toevoegen. We hebben dezelfde energie met z'n allen, dezelfde vibe en die verwerken we in de feesten.

A: Het is echt een vriendengroep geworden, we zien elkaar ook vaak buiten school. Ik ga met zoveel meer plezier naar school, omdat school meer is geworden dan alleen de lessen. Je leert bijvoorbeeld ook de docenten beter kennen en dan ontdek je opeens: 'Hey, dit is eigenlijk best een leuk persoon.'

O: Ja, nu maken we ook alles mee van achter de schermen. Hierdoor krijg je meer begrip voor dingen én het maakt school een fijnere plek om te zijn. Ik ben hier nu gewoon graag!

F: Het maakt ook dat je hierdoor de motivatie hebt om de beste versie van jezelf te zijn, beter je best te gaan doen. Omdat je staat voor wie je bent en dan wordt alles leuker.

J: Dat maakt deze groep ook zo uitzonderlijk, het geeft echt een gevoel van thuiskomen. Als brugger keek je heel erg op tegen die bovenbouwers en nu kunnen wij dat weerspiegelen naar de onderbouw, zo van: 'Kijk, wij zijn gewoon onszelf en dit is wat jullie ook kunnen zijn.'

O: Nu klinkt het misschien heel gezellig allemaal, maar het is ook gewoon keihard werken! Tijdens zo'n feest werken we heel gedisciplineerd, proactief.

A: Vanaf het moment dat iedereen zo'n feest binnenkomt, zijn wij inderdaad een geoliede machine. Iedereen heeft zijn taak en elk half uur switchen we van taak. Dan sta je in de gang te controleren, dan weer achter de bar…

F: En als je even niets te doen hebt, dan sta je te dansen en sfeer te maken.

O: Dansen is de key.

J: Mensen ophypen.

A: Even een kletsje maken.

J: We hebben ook altijd een photobooth.

F: En we maken zelf ook foto's, die zetten we dan op Instagram. Dan kunnen ze zichzelf daar ook terugzien, wat ze ook echt heel leuk vinden.

A: In het begin staat iedereen vaak nog een beetje aan de zijkant, zeker op het Brugklasfeest. Voor hen is het nog wat spannend.

J: Als wij dan helemaal los gaan en ze meenemen hierin, dan durven zij dat ook. Dus het zorgt echt voor positieve energie én meer verbinding onderling.

O: De bovenbouwfeesten zijn daarin iets anders, zij zijn het gewend om te feesten. Voor bruggers is het vaak hun eerste feest. Wat ook helpt is dat alle aanwezige docenten en mentoren hier ook goed op inspelen. Aan het einde is iedereen los!

A: Wij zijn ook echt op zoek naar die verbinding en het geeft een kick om te zien dat dit lukt! Aan het einde zie je iedereen dansen en het gezellig hebben.

J: We gaan trouwens zelf ook altijd all-out qua thema. Helemaal verkleed!

O: No shame! Nee maar echt, wij zijn natuurlijk wel een voorbeeld daarin.

F: Ja, alleen een haarband is niet genoeg!

O: Zo'n thema bedenken we meestal gewoon met de groep.

F: Hoewel er nu een paar bruggers ons tijdens het brugklaskamp op het idee van het thema van dit Brugklasfeest hadden gebracht…

J: Per feest hebben twee van ons de leiding, die noemen we 'het hoofd'. Zij verdelen de taken en maken een schema. Ik ben nu samen met een van de anderen 'het hoofd' voor het Brugklasfeest. Ik heb zelfs een pet laten maken met 'het hoofd' erop 😉

O: Dat is het leuke, iedereen krijgt de kans om de leiding te nemen.

F: Dat willen we ook allemaal graag. Tijdens de eerste vergaderingen praatten we allemaal door elkaar. Iedereen zit vol ideeën, we willen allemaal graag bijdragen. Daarin groeien we ook, we hebben leren luisteren naar elkaar.

A: Het is echt een warm bad, iedereen is welkom, dus sluit je bij ons aan! Wij hopen namelijk, dat als wij van school zijn, dat dan deze goede sfeer wordt doorgezet in de volgende Bonifeco!

Tekst: Simone van Alphen

“Het voelt als een warm bad”

Een interview over verbinding met je nieuwe werkgever met docent CKV Janneke Sleijpen

Hoe kwam de verbinding met het Bonifatius College tot stand bij jou? Waarom deze school bij het solliciteren?

“Het Boni kwam in beeld toen een andere school waar ik solliciteerde niet reageerde. Het ligt vlak bij het HKU waar ik ooit nog gestudeerd heb. Ik kende de goede naam, dus toen heb ik het gewoon gedaan. Maar het was in eerste instantie niet de school waar ik me verbonden bij voelde.”

En hoe kwam dat?

“Ik ben een behoorlijk vrij persoon en ik kom ook van een hele vrije, creatieve school. Het Boni stond bij mij bekend als meer docent gestuurd onderwijs, vrij degelijk eigenlijk. Het heet natuurlijk ook nog het *Sint* Bonifatius. Vandaar.”

En hoe ging het toen je daar eenmaal zat bij dat gesprek?

“Bij het sollicitatiegesprek zat ik met twee sectiecollega’s. En je kon aan alles merken dat ze goed en gedegen waren in hun vak. Dat ze hart voor de zaak hadden. Ik voelde dat dat goed aansloot bij mij.Meteen erna belde Hanneke Schreuder. Ze deed direct een concreet aanbod en vroeg of ik het fijn vond als ik dat zwart op wit kreeg. Ik dacht: “Wow, deze degelijkheid en structuur ben ik niet gewend van mijn andere school. En die heb ik me zelf ook niet helemaal eigen gemaakt maar het voelt wel ontzettend prettig. Dat mensen duidelijk zijn en doen wat ze zeggen. Want binnen een halve minuut had ik een mail met puntsgewijs wat we net allemaal besproken hadden. Dat voelde ontzettend goed.”

Hoe is dat in je eigen vakgebied? Voel je verbinding met je collega’s en leerlingen?

“Ik ben hier natuurlijk nog maar net en dan durf je nog niet helemaal koning van je eigen lokaal of van je eigen vak te zijn. Het is nog een beetje zoeken hoe vrij ik ben in het programma. Wij kunstdocenten werken allemaal met dezelfde opdrachten. Die zijn eind vorig schooljaar geschreven door collega’s. Het is spannend om daar zelf in te gaan schuiven. Maar ik voel me ook binnen de sectie meteen omarmd.

Het Boni doet veel om mensen aan zich te binden. Nieuwe docenten worden twee jaar lang intensief begeleid door andere collega’s om zich samen één te voelen. Daar is een heel programma voor opgezet en tijd voor vrijgemaakt. Echt heel bijzonder.”

En met je leerlingen, hoe gaat dat?

“Ik ben helaas slecht in namen onthouden. Best lastig met zo’n 400 leerlingen per week terwijl je zelf nog nieuw bent. Gisteren zei een leerling: “Het is toch wel erg dat u mijn naam nog niet kent”. En dat vind ik dan eigenlijk ook. Ik ben dan bang dat ze zich niet voldoende gezien voelen. Nu ben ik toch maar vaste plattegronden gaan invoeren om die namen te kunnen leren.

Ik probeer de leerlingen door hun werk hun eigenheid te laten zien. Door ze zelf een onderwerp te laten kiezen voor een tekening of een vaardigheid. Daar kun je dan ook gesprekjes op laten aansluiten om ze beter te leren kennen. Ik hoop dat dit proces snel gaat lopen en dat we op die manier een leuke tijd tegemoet gaan met elkaar. Ik heb er in ieder geval zin in!”

Tekst: Arianne Brouwer

hoekje

BOB richt de spotlights op een plek in of om het schoolgebouw

Brugklasplein

Het is nieuw en het is mooi: het plein bij het brugklasgebouw. Er zijn picknicktafels mét zonnedoek geplaatst en nieuwe tegels, bankjes en voetbalgoaltjes. Een tafeltennistafel stond er al, maar er is nu een kromme variant bijgekomen. Dat blijkt een teqball-tafel te zijn: een combinatie van tafeltennis en voetbal. Even een bal vragen bij de conciërge en je kunt los. Het nieuwe plein nodigt uit om in de pauzes naar buiten te gaan, te eten, kletsen en sporten. Dat moet toch genoeg zijn om het in de pauzes te winnen van de mobiele telefoon…?

Tekst: Maartje Gorter

uit de ouderraad

Aangewezen plek om gevoel met school te houden

Met een enorme groep geïnteresseerde ouders zijn we dit jaar goed begonnen. Goed om te zien dat niet alleen nieuwe brugklasouders zich aanmelden voor de ouderraad, maar dat ook ouders van ouderejaars meer verbinding met het Boni zoeken. Dan is de ouderraad natuurlijk de aangewezen plek om andere ouders te leren kennen, mee te kunnen denken en op de hoogte te blijven van de ontwikkelingen op school.
Zo stond een groot deel van onze eerste vergadering in het teken van het zwaarder aangezette telefoonverbod in de klas. We zijn uitgebreid voorgelicht over het doel van de regel – focus op de les en meer verbinding met school – en hoe dit door de leerlingen wordt nageleefd en geaccepteerd.

Daarnaast is er aandacht voor de organisatie van de brugklasouderontmoeting (bko), wat elk jaar weer een groot succes is. Een mooie manier voor nieuwe ouders om elkaar te leren kennen en in gesprek te gaan over thema's waar elke ouder mee bezig is. Denk aan gamen, huiswerk maken en telefoongebruik. Maar ook het vieren van verjaardagen en de hoogte van het zakgeld kan kunnen aan bod komen.

De ouderraad is altijd op zoek naar nieuwe leden om activiteiten te organiseren, plaats te nemen in klankbordgroepen en de medezeggenschapsraad, de schoolleiding te informeren over wat er speelt onder ouders en signalen af te geven, maar ook met elkaar in gesprek te gaan over schoolgerelateerde onderwerpen en mee te denken als daar om gevraagd wordt. Wij staan voortdurend in verbinding met het Boni!

Colette van den Adel

Ben je Boni ouder en lijkt het je leuk mee te helpen met het maken van de BOB, neem dan contact op Simone via redactie.bob@boni.nl

colofon

Het BoniOuderBulletin is een uitgave van de oudervereniging van het St. Bonifatiuscollege en verschijnt drie keer per jaar. Het wordt aan de leerlingen mee naar huis gegeven en is als pdf te lezen op de website.
E-mail: redactie.bob@boni.nl

OUDERRAAD
Vanuit de oudervereniging, waarvan alle ouders automatisch lid zijn, wordt elk schooljaar een ouderraad samengesteld.
Op de schoolwebsite heeft de ouderraad zijn eigen pagina, waar agenda, notulen van de ALV en het jaarverslag zijn te downloaden. www.boni.nl

DAGELIJKS BESTUUR OUDERRAAD
Colette van den Adel, voorzitter
Jeroen Moonen, penningmeester
Mariette van Beusekom, secretaris
E-mail: ouderraadboni@gmail.com

REDACTIE BOB
Arianne Brouwer
Ariën Bikker
Bianca Groenewegen
Gert Heerschop
Maartje Gorter
Manon Sevenheck
Marieke Spee
Roel Nagelmaeker
Simone van Alphen (hoofdredacteur)

VORMGEVING
Libertas Pascal

FOTOGRAFIE
Erik Kottier

ILLUSTRATIES
Heleen Croonen

OPMAAK
Libertas Pascal

LIBERTAS PASCAL

KIJK OOK EENS OP ONZE WEBSHOP

Hadden wij al papier van tomatenplanten en tulpenbollen...; nu hebben we ook VoorBIJ© papier in ons assortiment. VoorBIJ© papier is een ongebleekt, gerecycled papier met bermgrasvezels uit ecologisch beheerde bermen. De bermen zijn zorgvuldig uitgekozen in Het Groene Hart. Ze worden niet wekelijks gemaaid, waardoor bloemen en planten de kans krijgen om te groeien. Kleine insecten en dieren kunnen zo in de berm overleven. Wanneer er wèl wordt gemaaid, voor zichtbaarheid en verkeersveiligheid langs de weg, blijft een deel van de groei staan. De insecten en dieren hoeven dan niet te migreren. Zo ontstaat er een betere leefomgeving voor vlinders en bijen.
VoorBIJ© papier wordt gemaakt van ongeveer 70% gerecycled papier, 30% maaisel en een klein percentage cellulose voor de stevigheid. Ook wordt er zoveel mogelijk lokaal gewerkt. Zo is het drukwerk CO_2-neutraal.
Jij blij, wij blij en natuurlijk de bij blij!

Huisstijlen, boeken, brochures, folders, (ansicht)kaarten, posters, visitekaartjes en veel meer.

Amsterdamsestraatweg 656d Utrecht (030) 657 20 66 **www.libertaspascal.nl** **www.webshop.libertaspascal.nl**